

SPEUREN NAAR GRENS VAN ZOUT EN ZOET

De aanleg van Waterdunen kan het zoutgehalte in de omgeving beïnvloeden. De provincie laat 'zoutmonitoring' doen.

Waterdunen

Recreatie- en natuurpark Waterdunen is gepland op en om de huidige plaats van vakantiepark Napoleonhoeve, aan de kust bij Groede. Het voorziet in de komst van onder meer een duincamping, 400 woningen, een hotel en 250 hectare schorren en slikken.

Weerstand

In de streek is nogal wat weerstand tegen de komst van Waterdunen. Verlies van kostbare landbouwgrond is één van de belangrijkste bezwaren.

Op zoek naar

zout rond Waterdunen

door Martijn de Koning

Het is al jarenlang één van de belangrijkste bezwaren die tegenstanders van het plan Waterdunen naar voren brengen: het toelaten van zout water in het toekomstige recreatie- en natuurpark kan omliggende akkers schade toebrengen. De landbouwpercelen zouden slechter te verbouwen zijn en dus minder waard worden. „Niet onmogelijk”, reageert Rein Lantman van kennisinstituut Deltares. Zijn bureau kreeg van de provincie Zeeland opdracht het zoutgehalte en de zoutwatergrens in omliggende landbouwgrond nu en in de toekomst in de gaten te houden.

Deltares liet ingenieursbureau Bouw- en Managementservice Nederland uit Terneuzen (B&M) gisteren beginnen met een nulmeting. Die gaat ook vandaag nog verder. Met een geel rupsvoertuigje gaan medewerkers van B&M op zo'n dozijn plekken rond het plangebied, aan de kust bij Groede, het land op. Daar boren ze peilbuizen ('stangen met sensoren') de grond in, zegt Gilliam de Nijs van het bedrijf. „Door middel van elektrische geleiding meten we waar zoet water overgaat in zout”, legt De Nijs uit.

De eerste bevindingen leveren geen verrassingen op. „De grens tussen zout en zoet ligt op een meter of elf. Dat was wat we vooraf verwacht hadden”, geeft Lantman aan. „Wel merken we dat dicht bij de sloten het zoutgehalte hoger is. Het water in die sloten is licht brak. Dat heeft dus duidelijk invloed.” B&M gaat de gegevens de komende dagen interpreteren. „We maken er dan een lijstje van dat ook voor het publiek goed te lezen is”, zegt De Nijs.

De gegevens op die lijst gelden als de nulmeting. Over een week of twee laat Deltares op de plekken waar nu gemeten wordt, gaten bo-

ren. Daar wordt permanente meetapparatuur in aangebracht. Die apparatuur doet hetzelfde als B&M nu doet: de grens van zout en zoet in de gaten houden. „Alleen de methode van onderzoeken is anders”, zegt Lantman. „Straks doen we elektromagnetische metingen.”

Overigens wordt er niet pas begonnen met die metingen als Waterdunen is aangelegd. Lantman: „We gaan straks meteen beginnen. Er kunnen immers meer invloeden zijn die het zoutgehalte laten fluctueren. Dat gehalte kan al schommelen voordat er een schop

de de grond in is. Dat moeten we dan natuurlijk ook weten.” Lantman vindt het moeilijk om te voorspellen of het zoute water in het recreatiegebied straks daadwerkelijk van invloed is op het zoutgehalte in de naastgelegen akkers. „Dat kun je nooit met zekerheid

zeggen. Wel kunnen we er modellen op loslaten. Alle gegevens die we hebben, gaan er aan de ene kant in en geven aan de andere kant een resultaat. Met die resultaten proberen we te voorspellen wat er gaat gebeuren.” De berekeningen moeten nog plaatsvinden.

De gegevens die uit de nu uitgevoerde nulmeting komen, spelen daarbij een belangrijke rol. De uitkomsten worden door de provincie gepubliceerd.

➔ Het onderzoeksplan van Deltares is te vinden op www.waterdunen.com.

Rein Lantman (links) en Gilliam de

Nijs kijken toe bij de eerste zoutboringen in het plangebied voor Waterdunen bij Groede.

foto Peter Nicolai